

Thuần Khiết Chi Tử

Contents

Thuần Khiết Chi Tử	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	10
4. Chương 4	12
5. Chương 5	16
6. Chương 6	18
7. Chương 7	19

Thuần Khiết Chi Tử

Giới thiệu

Thể loại: Quỷ hút máu, Âu phong, bá đạo thân sĩ phúc hắc công x nhìn như băng sơn nhưng thực chất đơn thuần trong

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thuan-khiet-chi-tu>

1. Chương 1

Lâu đài cổ kính ấy từ rất lâu đã nằm trong khu rừng này, đêm nay đột nhiên được thắp sáng huy hoàng. Chùm đèn pha lê cùng những ngọn nến lửa sáng bừng được treo trên trần nhà. Với sắc đỏ huyền bí làm chủ đạo, căn phòng ấy đem lại cho người ta một cảm giác kỳ lạ, xa hoa và to lớn, đúng chất của một nơi đang diễn ra yến tiệc. Nơi đây được kết hợp hài hòa giữa các màu sắc, họa tiết, và nội thất cổ kính, đẹp đến tinh tế. Với hàng ngàn cây nến được thắp sáng rực rỡ như ban ngày, đặt tại khắp nơi trong căn phòng, có thể thấy chủ nhân của buổi yến tiệc này hẳn là một người vô cùng hào phóng.

Những vị khách tham gia bữa tiệc này đều không thể chịu nổi tia sáng mặt trời nhưng lại vẫn vô cùng thích thú với cái ánh sáng rực rỡ kể cả khi là về đêm như thế này. Bọn họ trên mình mặc những bộ đồ dạ hội sang trọng, trên tay cầm những ly rượu vang đỏ thắm hay những ly sâm-panh, vừa cười đùa, trò chuyện, vừa tấm tắc khen món điểm tâm hôm nay rất ngon.

Cả đại sảnh vang lên tiếng cười nói vui vẻ hòa vào những tiếng bàn bạc, xì xào to nhỏ.

“Có nghe nói chuyện này chưa? Quốc vương Bo Beite sắp chết rồi, con trai lớn của hắn nhất định dễ dàng lên ngôi!” Một người bình thường sẽ chẳng dám nói những điều cấm kỵ như vậy một cách thản nhiên giống như đang nói chuyện về thời tiết như vậy.

“Loại người yếu đuối, mỏng manh như tên đó, dù có tư vị cao, ngồi trên ngai vàng chỉ tay năm ngón thì rồi bản thân vẫn cứ như cũ, qua năm tháng rồi cũng chẳng ai nhớ tới và sẽ biến mất không một vết tích lưu lại. Ta mong rằng cả lũ thợ săn ác thần đề tiện và cả vua của bọn chúng, sẽ rất nhanh biến mất.”

“Thế giới sẽ là của chúng ta!”

“Đương nhiên, thế giới là của chúng ta!” Bỗng có một vị khách từ đằng xa đi tới, tự hào cầm trên tay ly rượu, hướng phía hai người kia mà nói.

Thực sự những vị khách của buổi yến tiệc này không phải người thường. Loài người hoặc kinh sợ hoặc oán hận bọn họ, gọi họ là những con quỷ hút máu. Là quỷ hút máu, bọn họ phải sống cuộc sống tách biệt với những tia nắng mặt trời, sống một cuộc sống dài vô tận. Đó xem như chính là sự trừng phạt lớn nhất đối với bọn họ. Và nếu như lũ thợ săn ác thần chết tiệt ấy không tồn tại, thì có lẽ cuộc sống dài vô tận của bọn họ đã có thể thú vị và yên bình hơn.

Đúng lúc vị khách kia nhẹ nhàng nâng chén rượu đỏ thắm, đẹp mỹ lệ tựa máu tươi kia lên uống thì từ đằng xa, lại có thêm một người nữa đi tới, thu hút mọi ánh nhìn của bọn họ.

“Ta nhìn không sai chứ?” Kẻ kia kinh ngạc, hô lên.

“Vị này chính là...”

“Là người của gia tộc Fred...”

“Chẳng phải đó là Sissel, người có tiếng tăm lẫy lừng hay sao? Làm thế nào cậu ta lại ở đây kia chứ? ”

Người mới bước tới là một chàng trai có tướng mạo anh tuấn. Cậu khoác trên mình một chiếc áo khác đen tuyền cùng áo sơ mi màu trắng bên trong. Ở cổ tay áo cậu có những đường nét hoa văn trang trí vô cùng tinh tế, làm nổi bật lên nét sang trọng, thanh lịch của người mặc. Chỉ dựa vào hình thức cũng có thể biết cậu chính là con trai thuộc một gia tộc lâu đời, phong thái có phần thận trọng, dè dặt nhưng cao ngạo vô cùng.

Khi Sissel bước vào thì bầu không khí của cả buổi yến tiệc bỗng trở nên im lặng lạ thường, như thể là có quốc vương giá lâm. Sissel đối với những ánh nhìn ngạc nhiên xen lẫn sự ngưỡng mộ ấy thì hoàn toàn phớt lờ. Gương mặt cậu vẫn giữ nét lãnh đạm thường ngày. Đối với quỷ hút máu, tính đặc thù nằm ở gia tộc của chúng. Sissel trên cánh tay có khắc dấu ấn của gia tộc Fred. Quan trọng nhất, Sissel không phải là một quỷ hút máu bình thường mà cậu chính là một hấp huyết quỷ thuần chủng. Bởi rất ít khi xuất hiện, Sissel luôn trở thành một chủ đề vô cùng bí ẩn mỗi khi được nhắc đến. Lần này, vì cậu đột nhiên đích thân tới buổi yến tiệc, âm nhạc cũng những tiếng cười nói bỗng biến mất, thay vào đó chỉ còn những tiếng nhạc du dương đã ngừng còn vang lại giữa không trung.

Sissel đối với việc trở thành trung tâm của bữa tiệc cũng không mấy để tâm, thông thả tiến tới chỗ chiếc bàn được phủ bởi tấm nhung, bên trên bày đầy sơn hào hải vị. Đúng lúc ấy, một tên bồi bàn ăn mặc vô cùng chỉnh tề, bèn lên bước tới gần chỗ cậu, rụt rè hỏi nếu cậu có cần một chút rượu vang không? Sissel vốn không có tâm trạng để liếc nhìn người kia dù chỉ một lần. Tên bồi bàn ấy nhanh chóng xin lỗi vì đã làm phiền rồi lập tức bỏ đi.

Những vị khách của buổi yến tiệc đều chú ý tới người thanh niên trẻ tuổi kia đang đưa mắt đảo nhìn một vòng căn phòng này, chân mày tức thì nhíu lại. Cũng không có gì lạ khi cậu ta đối bữa tiệc này không được cao hứng cho lắm. Nguyên do chính là chủ nhân của bữa tiệc không lập tức xuất hiện, tiếp đãi khách nhân, có vẻ như là đã quá tự kiêu rồi.

Tuy nhiên, nói qua cũng phải nói lại, do chủ nhân của lâu đài này chính là người vô cùng giàu có vậy nên được biết đến bởi sự kiêu ngạo cũng là lẽ thường.

Sissel tức thì nhăn mặt trước ánh nhìn soi xét của bọn họ nhưng ngay sau đó, quản gia của lâu đài rất kịp thời xuất hiện, nói, “Thật sự rất vinh hạnh khi cậu tới đây, Sissel thiếu gia. Sự xuất hiện của cậu đã khiến cho buổi yến tiệc này trở nên trọn vẹn hơn. Cậu xem, khi cậu tới đây mọi người lập tức nhìn thấy hào quang tỏa sáng.”

Khi mà tâm trạng cậu có chút không tự nhiên, người quản gia ấy đã có cách khiến cho cậu bình tĩnh lại. Sau khi nghe mấy lời nịnh hót kia của người quản gia, bấy giờ cậu mới lên tiếng: “Ngài Boehner đang ở đâu? Nếu được ta muốn cùng anh ta đàm đạo một chút.”

Thanh âm vang lên vô cùng dễ nghe nhưng lại có phần không hài lòng.

“Chủ nhân đang ở thư phòng chờ cậu. Sissel thiếu gia, mời cậu đi theo tôi.” Vị quản gia này đối với Sissel tỏ ra vô cùng cung kính, dẫn đường.

Sissel đi theo người quản gia kia qua một đại sảnh vô cùng lớn, xung quanh là vô số những cây nến được thắp lên sáng chói, khiến cậu nhìn thấy càng rõ ràng những cổ vật quý giá, đắt tiền của hân được bày biện ngay tại sảnh chính. Những món đồ gỗ dát vàng rồi cả những bức tượng làm từ đá quý, chỉ nhìn thoáng qua cũng khiến cậu tin vào lời đồn ấy. Hân chính là Kleh Boehner, một thành viên mới của giới, trong tay có của cải nhiều vô số.

Gia tộc Boehner vốn dĩ trước đây chỉ là một gia tộc hạng trung, gia sản cũng khiêm tốn, thực sự không có mấy điểm nổi bật. Thế nhưng, kể từ ngày người đàn ông kia xuất hiện, tình thế hoàn toàn thay đổi. Gia tộc Boehner từ sau đó đi lên rất nhanh, mạnh. Đến cả những quý tộc lâu đời giống như gia tộc Fred, đối Boehner cũng phải kính nể vài phần.

Các chương của Phong Lộng chia có chút không đồng đều, chương rất ngắn, chương lại rất dài nhưng mà đều nhằm mục đích làm câu chuyện lôi cuốn hơn nên mình xin phép giữ nguyên cách chia chương

Ở

Chúc các bạn đọc vui vẻ!

Thuần Khiết Chi Tử [2]

Thuần Khiết Chi Tử

005246bkoav87f8bl8vvqw

Tác giả: Phong Lộng ()

Thể loại: Quỷ hút máu, Âu phong, bá đạo thân sĩ phúc hắc công x nhìn như băng sơn nhưng thực chất đơn thuần trong sáng thụ.

Tình trạng: Raw (hoàn) | Edit (hoàn)

Chuyển ngữ: QT tiểu bảo bối

Biên tập: Dạ Tử Minh

Beta: Thiên Di

LƯU Ý: TÁC PHẨM ĐÃ ĐƯỢC TÁC GIẢ CHO PHÉP DỊCH THUẬT do vậy nên mọi người vui lòng KHÔNG MANG TRUYỆN RA KHỎI WORDPRESS NÀY.

2. Chương 2

Cánh cửa gỗ phía sau lưng Sissel đóng sầm lại. Cậu bây giờ đã có thể hoàn toàn tách biệt khỏi buổi yến tiệc cùng những ánh mắt tò mò từ bao người kia. Đi theo quản gia vào trong đại sảnh, cậu chăm chú nhìn những món đồ cổ quý giá hai bên, thầm nghĩ chủ nhân của lâu đài này hẳn đã bỏ ra không ít tiền của với số đồ này. Sissel bỗng nhớ về lâu đài của mình. Nơi đó từng là nơi có nhiều thứ cổ vật quý giá, từng trải qua một thời hoa lệ, cường thịnh vậy mà bây giờ, qua thời gian giống như đã biến thành một điểm nữa mất đi thanh xuân của mình, như bầu trời đang dần đi vào buổi hoàng hôn điều tàn.

Bước qua những bậc thang trước hiên được làm bằng đá cẩm thạch và trạm khắc hoa văn tinh tế, chính là thư phòng của chủ nhân lâu đài này. Người quản gia cũng kính mời cậu tự mình đi vào phòng và cậu cũng rất nhanh đi tới, đẩy cánh cửa gỗ đầy nặng nề.

Thư phòng của hân quả thực rất rộng, phong cách xa hoa và tráng lệ cũng không quá khác biệt so với phòng tiệc kia. Phía sau chiếc bàn được đặt trong thư phòng có một dáng người cao lớn cùng dáng vẻ mạnh mẽ. Hân có sống mũi thẳng tắp, gương mặt sắc nét từng góc cạnh, chỉ cần liếc qua cũng cảm nhận rõ nét kiên cường trên gương mặt ấy. Sissel chính là chưa bao giờ được nhìn tận mắt kẻ đứng đầu của gia tộc Boehner,

bất quá, khi người đàn ông này lên tiếng, cậu có thể ngay lập tức chắc chắn hẳn là kẻ đứng đầu gia tộc Boehner bởi sự kiêu căng, ngạo mạn trong giọng nói của hắn ta.

“Sissel thiếu gia, cậu đã để tôi đợi gần một giờ đồng hồ rồi. Tôi thực sự đã nghĩ tới việc sẽ bắt cậu đứng chờ ngoài cửa.” Câu nói ấy của Kleh có thể hiện chút phẫn nộ. Rồi hắn hướng phía Sissel, ngoắc tay gọi cậu tới gần. “Quên đi, cậu ngồi xuống đây, tôi không muốn lãng phí thêm thời gian. Cậu đã đến thì chúng ta cùng ngồi nói chuyện.”

Thái độ vô lễ và ngạo mạn kia của Kleh trong thoáng chốc đã thực sự khiến Sissel nghĩ rằng mình nên rời đi, nhưng cậu lại không thể. Cậu không có sự lựa chọn nào khác ngoài ở lại. Hiện tại, nếu sự việc không được giải quyết ổn thỏa, sau khi trở về, chỉ e là thứ cậu phải đối mặt thậm chí sẽ còn kinh khủng hơn cả Kleh.

Sissel liền đi tới phía trước bàn, ngồi xuống. Tuy vậy, Kleh vẫn giữ nguyên tư thế đứng, từ phía trên cao nhìn xuống Sissel. Hắn thực sự rất thô lỗ.

Nét mặt anh tuấn của Sissel trước thái độ khinh thường này của Kleh có chút phẫn nộ, ánh mắt xanh màu ngọc lục bảo dường như phảng phất tia lửa.

Cả thư phòng chìm trong im lặng và sự gượng gạo. Ánh nhìn của Kleh làm cho Sissel cảm thấy khó chịu và áp lực, tuy nhiên cậu lại không thể thổ lộ cảm xúc này rõ ràng ra ngoài. Trái lại, Kleh không hề giấu diếm cảm xúc của mình, hắn nhìn cậu chằm chằm, tựa như con thú hoang đang theo sát con mồi, như thể hắn đang cân nhắc bản thân có nên một phát vỗ lấy mà cắn con mồi kia hay không.

Sissel thực sự chịu không nổi bầu không khí lúc ấy, đành chủ động phá vỡ sự im lặng, “Trên mặt tôi có thứ gì kỳ lạ sao? Ngài Boehner?”

“Tôi chỉ cảm thấy là được ở cùng một người vừa anh tuấn vừa tài giỏi như cậu thực sự là một vinh hạnh rất lớn.”

Quý huyết bọn họ thường là những kẻ giàu có, có khả năng thưởng thức cái đẹp khá tốt. Bọn họ thường chọn lựa những thiếu niên anh tuấn để hút máu trong một nghi lễ trở thành hấp huyết quý, sau đó mới xem xét tư cách cũng như khả năng của những người kia. Và nếu trong gia tộc có một thành viên xấu xí, đó sẽ là sự ô nhục cho gia tộc ấy. Và vì truyền thống lâu đời cho nên tất cả các gia tộc trong giới đều có những thành viên với vẻ ngoài đẹp xuất chúng.

Những lời nói vừa rồi của Kleh cũng xem như là lời khen, nhưng Sissel đương nhiên nhìn thấy ẩn trong câu nói đó có chút mỉa mai, trêu chọc. Thấy vậy, Kleh liền trở lại vẻ nghiêm túc, đi vào vấn đề chính, “Không biết cậu đã xem xét lại về lời đề nghị của hai bên gia tộc chưa?”

“Ý anh là về việc kết hôn sao?”

“Đúng vậy.” Kleh nói. “Boehner chúng tôi chỉ là một gia tộc nhỏ bé, được cùng với gia tộc Fred trở thành người một nhà quả là một điều vô cùng vinh hạnh.”

“Nghe anh nói vậy tôi thấy rất ngại. Tuy nhiên anh biết đấy, Fred đúng là gia tộc có dòng máu hấp huyết quý thuần khiết nhất.” Sissel tỏ vẻ khiêm tốn nhưng vẫn vô cùng tự hào khi nhắc đến gia tộc.

“Cậu yên tâm, gia tộc chúng tôi vốn dĩ luôn kính trọng Fred với toàn bộ thành ý của mình.

” Vậy người tôi sẽ kết hôn chính là em gái của anh sao?”

” Đúng thế.” Kleh trả lời. “Cậu biết đấy, Sissel thiếu gia kính mến à, Monalisa chính là đứa em gái mà tôi thương yêu nhất. Chính tôi là người đã biến con bé thành quý huyết. Hơn nữa, nó cũng chính là người đầu tiên mà tôi hút máu. Monalisa đối với tôi cũng quan trọng giống như đôi mắt này. Vậy không biết con bé sẽ kết hôn với ai?”

Cùng một người đứng trên cao nhìn xuống mình như vậy nói chuyện khiến Sissel cảm thấy có phần khó chịu. Trong buổi gặp mặt đầu tiên, hắn không những không giới thiệu về gia tộc mình mà còn thái độ kiêu ngạo, ngang ngạnh khi nói chuyện với cậu. Fred gia tộc trước đó đã viết một bức thư để trình bày đầy đủ mọi mong muốn về hôn lễ cho gia tộc Boehner nhưng không hiểu sao tên Kleh này vẫn phải một lần nữa cố tình không biết gì, hỏi lại cậu.

Tại sao mà cậu lại phải chịu sự áp bức này từ hân kia chứ?

” Người kết hôn với em gái anh chính là tôi.” Sissel kiêu chế, một lần nữa trả lời.

”Ồ, vậy ra là cậu?” Trên gương mặt của Kleh vẽ nên một nụ cười khó hiểu.

Dù cho Kleh luôn toát lên vẻ ngoan cường, nghiêm nghị, nhưng cũng không thể phủ nhận, hân là một người có tướng mạo vô cùng khôi ngô và anh tuấn.

Biến một người bình thường thành quỷ hút máu thực sự không dễ dàng như mọi người vẫn tưởng. Để làm được điều này phải trải qua những nghi thức vô cùng phức tạp, tiêu tốn không ít sức lực. Đối với những hấp huyết quỷ yếu ớt thì cần hàng trăm năm mới có thể tự mình thêm thành viên mới vào gia tộc. Tuy nhiên, với những hấp huyết quỷ có năng lực phi thường thì có thể không ngừng tạo ra những thành viên mới. Với Kleh, hân sau khi bị hút máu không trở thành một cái xác mà ngay lập tức trở thành quỷ hút máu và sống cuộc sống dài vô tận. Sau đó hân cũng có thể ngay lập tức biến em gái mình thành hấp huyết quỷ, điều này chứng tỏ thể trạng hân thực sự tốt.

Ít nhất nhìn vào ngoại hình mà nói, Kleh có vóc dáng cân đối, ánh mắt sâu rất thu hút cùng tính cách vô cùng mạnh mẽ. Khuôn mặt ấy khiến cho người ta cảm thấy khó quên bởi nó không mang nét xanh xao như những hấp huyết quỷ khác. Nửa kiếp người trước của Kleh, hân hân là một người rất năng động. Cho tới tận bây giờ, khi hân không còn có thể sống và hưởng thụ ánh mặt trời được nữa, thì nước da màu đồng quuyến rũ ấy vẫn cứ mãi được duy trì.

” Tôi lo rằng em gái cũng như tôi, từ con người mà biến thành quỷ hút máu, sợ rằng sẽ không xứng với cậu.”

“Anh đã lo lắng nhiều quá rồi.”

“Thuần khiết chi tử, có phải là những quỷ hút máu thuần chủng không chút lai tạp? Tôi nghe nói cha mẹ cậu đều xuất thân từ những gia tộc có tiếng tăm, chảy trong mình dòng máu thuần khiết, cao quý. Chắc chỉ những quý tộc như họ mới có thể sinh ra cậu, được gọi là thuần khiết chi tử?” Kleh nói.

Thời kỳ ấy do có sự xuất hiện của những tên thợ săn ác thần, số lượng quỷ hút máu thuần chủng giảm mạnh. Hấp huyết quỷ bọn họ bị nguyên rửa bởi khả năng sinh sản rất nhanh. Sau đó dần dần họ thay đổi, dựa vào chủng loại và nhiều yếu tố mới có thể biến một người trở thành quỷ hút máu. Và chỉ còn có gia tộc Fred từ xưa tới nay vốn luôn thần bí, vẫn còn giữ được những quỷ hút máu thuần chủng tới tận bây giờ. Dù vậy, sau những hai trăm năm, cũng chỉ có một mình Sissel là được sinh ra là chảy trong mình dòng máu thuần khiết.

” Tôi còn nghe nói thuần khiết chi tử như cậu, chính là đứa con do Đức Chúa ban tặng, coi như là sự thương hại cuối cùng cho hấp huyết quỷ hay đúng hơn chính là sự cứu rỗi cuối cùng của tất cả chúng ta.”

” Những câu chuyện về quỷ hút máu thuần chủng ấy từ nhỏ đến lớn tôi đã nghe qua không ít, vậy nên anh không cần nhắc lại.” Sissel biết người phía trước kia không phải đang nói vào trọng điểm mà chính là đang muốn thử thách tính nhẫn nại của cậu như một thú vui.” Tôi bây giờ cần biết câu trả lời của anh kìa.”

” Trước khi trả lời cậu, tôi muốn biết tại sao một hấp huyết quỷ thuần khiết như cậu lại muốn hạ mình kết hôn với em gái tôi? Chẳng phải có hai gia tộc xứng đáng hơn cũng đang rất muốn được kết duyên với gia tộc cậu sao? Ví dụ như tiểu thư Cornelia của gia tộc Morales hay tiểu thư Bo Nita của gia tộc Doble. Tuy rằng họ không thực sự là những dòng dõi quý tộc thuần chủng như cậu nhưng ít ra cũng tương xứng với gia tộc cậu hơn, không làm cho thanh danh cậu bị ô nhục.” Kleh ung dung đứng đợi câu trả lời của Sissel. “Hay có gì đó khiến cậu khó nói? Thật thất lễ đã đường đột hỏi một vấn đề tế nhị như vậy, tôi chỉ là muốn tìm cho em gái mình một người chồng tương xứng.”

Ở ánh mắt trong veo của Sissel có thoáng chút nhục nhã cũng như đau buồn. Cậu biết nếu rời khỏi đây thì sẽ không có cách nào để giải thích với gia tộc, nhưng vì được sinh ra và lớn lên trong một gia đình với đầy niềm kiêu hãnh, nãy giờ lòng tự trọng bị hân dẫm đạp lên không ít lần, thực sự không thể tiếp tục ngồi đây cùng hân nói chuyện nữa.

Gương mặt anh tú vẫn cố tỏ ra bình tĩnh, nhẹ nhàng vịn lên chiếc tay ghế được trạm trổ tinh tế, Sissel đứng dậy. ” Có vẻ như tôi đã rõ câu trả lời của anh rồi.”

“Cậu định rời đi sao?”

“Đúng vậy, hẹn lần sau gặp lại.”

“Được, hẹn gặp lại.”

“Quay trở về tay trắng như vậy chỉ khiến tình cảnh của cậu trở nên càng thêm tồi tệ. Fred gia tộc sẽ trừng phạt một thuần khiết chi tử vô dụng như cậu thế nào đây?” Đúng lúc Sissel đặt tay lên chiếc tay nắm cửa thì một giọng nam trầm thấp có chút mỉa mai vang lên từ phía sau. “ Những gia tộc lâu đời cũng như những quân gia hà khắc. Hẳn là biệt giam vẫn còn chưa đủ. Tôi cược một hòm vàng, nếu cậu trở về có thể sẽ bị đánh trên dưới ba đến năm trăm roi bởi chiếc roi được bện từ hoa hồng gai hay tàn nhẫn hơn có thể là một hình phạt đổ máu.”

Toàn thân cậu nhất thời cứng đờ trước câu nói của hắn. “ Phải chăng...anh đã từng thử qua?”

Đột nhiên có một bàn tay nắm chặt lấy cổ tay của Sissel khi cậu còn đang giữ nắm đấm cửa. Sissel ra sức phản kháng nhưng lại không thể bởi sức mạnh của đối phương quả thực đáng kinh ngạc. So với người thường thì quỹ hút máu có sức mạnh cũng như phản ứng phi thường hơn nhiều lần. Tuy nhiên, khả năng của Kleh có vẻ như còn vượt xa những quỹ hút máu bình thường. Thực sự không nên khinh thường đồng loại rồi.

Bị Kleh khống chế với lực mạnh như vậy, Sissel không thể không xoay người lại để phản kháng. Bị một người đàn ông kề tới, tấn công bất ngờ từ phía sau khiến Sissel cảm thấy vô cùng bối rối.

” Anh làm gì vậy? Mau buông tôi ra!” Sissel tức giận ngăn cản hắn.

“Đương nhiên là đang tìm bằng chứng rồi. ” Kleh chỉ dùng một tay tóm chặt lấy cổ tay Sissel rồi đưa chúng lên phía trên đỉnh đầu cậu. Bàn tay còn lại hắn đưa lên cổ Sissel, vén cổ áo được xếp thành từ các lớp ren tinh tế kia rồi dừng lại nhìn ngắm làn da trắng nõn của cậu dưới ánh nến ma mị.

” Anh quá đáng rồi đấy!” Bị một người đàn ông giữ chặt hai tay lại còn ngắm nghía, kiểm tra như một món hàng hóa khiến hai bên gò má nhợt nhạt của Sissel hơi ửng hồng.

“Ồ, không có một vết thương.” Giọng nói của Kleh có chút tiếc nuối nhưng hắn nhanh chóng tìm được một lời giải thích vô cùng hợp lý. “ Thuần khiết chi tử vốn có khả năng phục hồi nhanh hơn so với kẻ bình thường nhiều lần, đúng chứ? Kể cả khi roi có được bện từ hoa hồng gai đen hay xanh thì chỉ cần nằm nghỉ hai ngày lập tức vết thương cũng sẽ lành?”

” Tôi thực sự không hiểu anh đang nói cái gì.” Dù cho ánh mắt lạnh như băng của Sissel đang nhìn chằm chằm Kleh, hắn vẫn có thể nhìn ra sự lúng túng mà cậu đang cố gắng che giấu dưới lớp vỏ bọc anh tuấn, mỹ miều kia.

” Kể từ ngày cha mẹ cậu bị lũ thợ săn ác thần giết chết, chú cậu là người lên nắm quyền làm chủ gia tộc Fred.”

” Chuyện này tất cả mọi người đều biết.”

” Mọi người thực sự hiểu rõ cuộc sống thường ngày của cậu tại đó sao? Một hấp huyết quỹ thuần chủng, được hàng ngàn người nhìn với ánh mắt ngưỡng mộ, kính trọng, đối xử như một vị hoàng tử. Những người ấy thực sự có biết rằng hoàng tử của họ vẫn luôn bị trừng phạt bởi gia pháp không?”

Gương mặt Sissel bỗng bị hắn đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve. Cậu thật không ngờ rằng cái vuốt ve ấy lại nhẹ nhàng tới vậy. Nó giống như một cơn gió hiu hiu thổi qua, cùng tiếng thở dài chứa đầy sự thương hại của hắn, gọi lên trong lòng cậu những vết thương mong manh.

Trái lại với cử chỉ ôn nhu bấy giờ, Kleh từ trên xuống dưới toát ra vẻ ngông cuồng, cố chấp. Lòng bàn tay hắn so với những quỹ hút máu bình thường cũng có điểm khác biệt, vô cùng mềm mại.

Bàn tay ấy vuốt ve Sissel, khiến toàn thân cậu run rẩy. Trong đầu Sissel lúc này chợt lóe lên một ý nghĩ quái đản – người đàn ông trước mặt mình hẳn là có khả năng kỳ lạ có thể nhìn thấy những vết thương sâu thẳm trong cậu. Thế nhưng cơ sao anh ta lại quan tâm đến cậu như vậy? Hai gia tộc Fred cùng Boehner trước giờ gần như không hề qua lại với nhau.

“Kể từ khi bị chú mình liên tục hành hạ, vì sao sau đó lại không phản kháng lại?”

” Từ trước tới giờ chú luôn gắng sức chịu đựng, lo lắng cho tôi.”

” Cố gắng chăm lo sao? Cố gắng tới không thương tiếc cắt cổ tay cậu, khiến cậu chảy máu? Hẳn ta dùng máu cậu như một loại thuốc bổ nhằm tăng năng lực của bản thân, phải chứ? ” Kleh bóp chặt cầm Sissel, dùng sức nâng lên, khiến cậu phải nhìn thẳng vào mắt hắn. “Kể cả một quỷ hút máu bình thường như tôi, khi bị lấy máu đã cảm thấy vô cùng kinh khủng. Huống chi cậu lại là một quỷ hút máu thuần chủng? Những giọt máu tinh khiết, quý giá ấy của cậu, khi chảy ra từ các tĩnh mạch, sự đau đớn sẽ tăng lên gấp bội, không phải sao? Có lẽ sức chịu đựng của cậu thực sự rất cao? Nếu còn tiếp tục muốn chịu đựng thì ngay bây giờ có thể lập tức rời khỏi đây và quay về.”

Hắn buông cổ tay Sissel ra, quay về phía bàn làm việc của mình. Lần này, hắn ngồi xuống, cử chỉ ưu nhã giống như một vị vua đội trên đầu vương miện của mình đang ngồi trên ngai vàng. Trong lúc ấy, Sissel trầm mặc một lúc lâu rồi lại đưa tay hướng về phía tay nắm cửa kia. Ánh mắt nhìn sâu thẳm của Kleh hơi nheo lại, nhìn cậu. Sissel đứng như vậy một lát rồi mới lại quyết định thu tay trở về.

Ngắm nhìn cậu nhóc quý tộc kia bước từng bước chân nặng nề về phía mình, gương mặt phẳng phất chút tuyệt vọng, Kleh có vẻ vô cùng hài lòng.

“Bây giờ chúng ta mới thực sự đi vào vấn đề chính đây.” Kleh ý bảo Sissel ngồi xuống phía đối diện, rồi mới bình tĩnh lên tiếng, con người màu nâu nhạt lộ ra vẻ nghiêm túc.

” Ngài Boehner, anh rốt cục có mục đích gì?”

“Đầu tiên hãy cho tôi biết vì sao địa vị của cậu trong gia tộc Fred lại bị hạ thấp đến mức này? Kể cả khi chú cậu là kẻ đứng đầu thì chẳng phải điều khiển gia tộc không phải chuyện của một người sao? Còn những trưởng lão trong gia tộc, họ mặc cho hắn ta muốn làm gì thì làm hả? Thuần khiết chỉ tử như cậu cũng xem như là tài sản vô giá của cả gia tộc, vì sao lại không có ai đứng về phía cậu? Cậu suy cho cùng là cái gì đối với họ?”

Sissel lại một lần nữa im lặng. Kleh phong thái ngồi giống như một vị vua, sự tự tin cùng cao ngạo để lộ rõ ràng, không giống như Sissel, luôn che dấu bản thân bằng vẻ ngoài lãnh đạm, lạnh nhạt, tuy nhiên từng cử chỉ của cậu đều thể hiện rằng cậu là một người được giáo dục vô cùng chu đáo. Có thể nhận thấy thời thơ ấu của Sissel đã từng rất hạnh phúc bên sự chăm sóc cùng dạy dỗ ân cần của cha mẹ. Nhưng rồi tới cuối cùng lại như thế biến thành một cô nhi. Cha mẹ bị bọn thợ săn ác thần đem thánh giá bằng bạc biến thành hai đồng tro tàn trong sự kiện kinh khủng ấy.

“Nếu tôi trả lời anh vậy anh sau đó có thể cho gia tộc tôi một câu trả lời thích đáng?”

“Cậu vẫn muốn cùng Monalisa kết hôn?”

“Kết hôn cùng em gái anh...sẽ giúp gia tộc chúng tôi rất nhiều. Tôi biết hiện nay anh có rất nhiều tai mắt khắp nơi, gia sản cũng nhiều. Anh đã tìm hiểu được cả chuyện nội bộ của gia đình tôi như thế, hẳn anh cũng phải biết gần đây kinh tế của Fred sụt giảm mạnh bởi vì phần lớn người trong gia tộc đều bị lũ thợ săn giết chết. Số thành viên trong gia tộc không thấy tăng chỉ thấy giảm.” Sissel nghiêng răng nói, gương mặt ngẩng lên nhìn hắn, “Đúng vậy. Vì không muốn địa vị của tôi ngày một mất đi trong gia tộc và vì không muốn hằng ngày phải chịu đựng những hành hạ tôi nhất định phải cưới em gái anh.”

Cậu nhìn Kleh, ánh mắt phẳng phất chút xấu hổ, lại có phần uẩn ức, bị thương. Ánh mắt xanh sâu thẳm thu hút vô cùng, khiến cho người ta không thể không chế được mà muốn chăm sóc, chở che, mà đắm sâu vào trong ánh mắt ấy.

Trái tim vô cảm của hắn chỉ trong nháy mắt đã bị cậu lay động. Rất nhanh lấy lại bình tĩnh, hắn nói, ” Chỉ cần cậu tin ở tôi, bất luận có như thế nào thì tôi cũng nhất định không để cậu một lần nữa bị tổn thương. Cậu có thể tin tưởng tôi chứ?”

“Tôi có sự lựa chọn khác sao?”

Xem ra Sissel vẫn còn có chút kháng cự. Thực tế đó cũng là chuyện thường tình. Kleh đưa mắt nhìn gương mặt Sissel, từ gò má xinh đẹp tới chiếc cằm kiêu ngạo. Hắn mỉm cười tỏ vẻ hài lòng.

” Vậy thì nguyên nhân là gì mà cậu thành ra nông nổi này?” Kleh cao hứng, lên tiếng hỏi.”Có phải là cậu đã làm chuyện có lỗi với gia tộc?”

” Có lẽ là như vậy? Tuy nhiên không phải là tôi đã làm gì ảnh hưởng tới gia tộc mà chính là tôi đã không làm được điều gì.”

Giọng nói cậu trầm xuống, đề cập tới vấn đề này có vẻ như khiến cậu cảm thấy nhục nhã, xấu hổ vô cùng. Cậu vốn nghĩ rằng những chuyện này sẽ mãi mãi là một bí mật bị chôn vùi của gia tộc, vậy mà bây giờ bản thân lại đem hết thảy kể cho người đàn ông kia. Cậu chịu đựng đủ rồi.

Sau cái ngày cha mẹ Sissel qua đời, ngày mà cả dòng tộc tổ chức một cuộc họp nội bộ thực sự đã biến thành cơn ác mộng đen tối mà cậu không bao giờ muốn nhớ lại. Ban đầu, mọi người đều tin tưởng mà giao toàn bộ trách nhiệm gia tộc lên cậu. Thế nhưng các trưởng lão hy vọng ở cậu càng nhiều thì lại thất vọng càng nhiều, thất vọng càng nhiều thì dẫn tới những sự trừng phạt cho riêng cậu. Vì là một thuần khiết chi tử nên cậu dù có vô dụng thì đối gia tộc Fred vẫn cứ là một viên ngọc quý để trưng bày và đó là lý do họ vẫn giữ cậu lại. Thế nhưng những lần bị hành hạ dã man, cậu đã nghĩ tới việc chạy trốn. Các trưởng lão đối với hành động này của Sissel cảm thấy như bị xúc phạm nặng nề liên nối giận. Ngay cả hai vị trưởng lão cuối cùng còn chút thông cảm với Sissel cũng không còn bênh vực cậu. Tiếp sau đó, các hình phạt tăng lên nặng hơn nhiều lần.

Và vì để giải quyết kinh tế đang dần sa sút của gia tộc, Sissel đã bị bắt ép phải cầu hôn tiểu thư của gia tộc Boehner, chính là em gái Kleh. Họ bắt cậu phải đem được cô ấy về cùng cả những của hồi môn nêu trong thư.

Còn nếu thất bại... Bản thân cậu cứ nghĩ tới viễn cảnh ấy, khi bị cắt tay lấy máu trong sự đau đớn, gương mặt xinh đẹp nhất thời biến sắc. Cậu thực sự không muốn phải hình dung lại cái thời điểm bản thân lúc bỏ trốn trở về đã bị trừng phạt ra sao.

” Tất cả nguyên nhân đều do tôi mà ra...” Sissel gương mặt cúi xuống, nói”Trong truyền thuyết có nói, thuần khiết chi tử vốn có sức mạnh cũng như tài năng vượt trội hơn những hấp huyết quỷ bình thường thế nhưng trong tôi lại không hội tụ những điều ấy.”

“Nếu nói về mị lực quyến rũ người khác, tôi nghĩ cậu không hề tệ.”

Trước lời khen chân thành của Kleh, Sissel chỉ lạnh lùng đáp lại,” Điều mà gia tộc tôi không thể chấp nổi chính là bản thân tôi không thể làm điều mà những quỷ hút máu thông thường làm, đó chính là tạo ra thành viên mới. Suốt hai trăm năm nay tôi chưa từng tạo ra bất kỳ một tân thành viên nào...”

Điều này đối với quỷ hút máu nào mà nói cũng là một điều rất đáng kinh ngạc. Vốn dĩ để tạo ra một tân thành viên, dù là cùng kết hợp với một quỷ hút máu khác hay thông qua việc hút máu con người trong nghi lễ đều là những khả năng tất yếu của mỗi một hấp huyết quỷ. Nói chung, đối với một quỷ hút máu thuần khiết, năng lực này vốn dĩ cao hơn những kẻ bình thường, trong một năm có thể tạo ra hàng trăm thành viên mới, ngay cả khi không tuân theo những thủ tục rườm rà, thuần khiết chi tử cũng vẫn có thể biến một người thường thành quỷ hút máu.

Sissel chính là được sinh ra trong thời kỳ vô cùng hỗn loạn, quỷ hút máu liên tục bị săn giết bởi những tên thợ săn ác thần. Đặc biệt với các thành viên trong gia tộc Fred, họ bị giết đi rất nhiều. Sissel được sinh ra đã ngay lập tức được coi như là sự cứu rỗi cuối cùng của gia tộc, có thể giúp Fred xây dựng lại một đội quân quỷ hút máu hùng mạnh như xưa, đem bọn thợ săn ác thần ra mà giết hết để báo thù. Thế nhưng ai có thể ngờ rằng trong hai trăm năm qua, Sissel lại chẳng thể đưa về cho gia tộc bất kỳ một thành viên mới nào.

“Tôi đã thử hết lần này tới lần khác, nhưng chưa lần nào thành công. Dù cho đã tuân thủ theo mọi nghi thức, tiến hành từng bước thật chậm rãi thì người bị hút máu rốt cục vẫn không thể tỉnh lại và trở thành quỷ hút máu cho Fred.” Nói tới đây, Sissel bất giác cắn chặt lấy bờ môi dưới đẹp tựa cánh hoa của mình.

Sau những thất bại đã trải qua, Sissel thực sự chẳng thể dừng cảm thử lại một lần nữa. Cậu từ đó luôn hút máu động vật để sống sót. Cậu hút máu người làm gì trong khi việc đó chỉ hại chết người một cách vô nghĩa kia chứ? Và khi cậu nói cho những trưởng lão nghe về ý nghĩ này của mình thì liền bị mắng là kẻ yếu đuối, vô dụng. Họ lần nữa cưỡng ép cậu thử lại nhưng vẫn không thành công tạo ra thành viên mới.

“Trước giờ những thành viên mới của Fred chẳng phải đều do cậu tạo ra sao?” Kleh đứng lên hỏi cậu rồi hướng phía tủ bày rượu mà bước tới.

“Người tạo ra những thành viên mới chính là chú tôi và trưởng lão.” Sissel trả lời, “Và những thành viên mới ấy trong buổi họp đều được dặn dò rằng phải nói họ do tôi tạo ra, có vậy mới không khiến cho cả gia tộc phải mang ô nhục.”

Trong khi Sissel nói, Kleh đã nhanh chóng rót rượu ra một chiếc ly thủy tinh, đưa tới trước mặt cậu.

“Cảm ơn, nhưng tôi không uống rượu.”

“Cậu đã hai trăm tuổi rồi, không còn là một cậu bé nữa, dùng một chút rượu cũng không có hại gì đâu, uống một chút đi.” Kleh đem ly thủy tinh đưa cho cậu cầm, gương mặt lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý. “Đừng để ta phải tự mình đem rượu này đưa vào miệng cậu, thuần khiết chi tử.”

Sissel tỏ vẻ tức giận, cầm lấy ly thủy tinh, nhấp một ngụm nhỏ rượu. Trên khuôn mặt xinh đẹp của cậu lộ ra vẻ kinh ngạc. Chất lỏng trong ly có màu đỏ thẫm như rượu vang nhưng khi uống lại cảm thấy một vị ngọt thanh mát ở đầu lưỡi, cảm giác giống như mật hoa vậy, thực sự không giống rượu một chút nào. Cậu mới uống một ngụm nhỏ mà hương vị tuyệt vời của loại rượu này đã nhanh chóng lan đi khắp cơ thể.

“Đây là rượu gì vậy?”

“Là rượu được chiết xuất từ mật hoa hồng, nồng độ rất thấp. Monalisa bình thường rất thích loại rượu này. Hãy uống hết đi.” Kleh đưa tay nắm lấy bàn tay Sissel còn đang giữ lấy chiếc ly thủy tinh, đưa lên gần môi cậu.

“Tôi đã từng nghe qua cái tên này.” Sissel có chút mất tự nhiên, trả lời, lại nhấp thêm một ngụm nhỏ nữa.

Cậu vốn dĩ không thích uống rượu nhưng lại đem lòng yêu thích vị ngọt của loại rượu này mất rồi.

“Tên gọi của nó nghe có vẻ bình thường nhưng vì quá trình chiết xuất phức tạp nên giá của một chai rất đắt, có ít người mua. Giá của một chai rượu này thậm chí còn có thể dùng để tổ chức mười buổi yến tiệc, vậy có sao Monalisa lại thích uống nó tới vậy? Cơ mà nói cho cùng thì trừ việc tốn kém ra, nó không có điểm gì thực sự đáng để chê.” Sissel nói, “Em gái của anh quả thực là một tiểu thư vô cùng may mắn và hạnh phúc.”

” Rượu này chính là có người đem tặng con bé. Đúng vậy, con bé thực sự sống rất hạnh phúc...ít nhất là may mắn hơn cậu.”

Bàn tay lạnh lẽo. mềm mại của hắn nắm lấy tay cậu, cả hai giống như có thể cảm nhận được mọi thứ của đối phương, thật kỳ lạ, ” Cậu thì sao? Có thích loại rượu này không?

Cả căn phòng ngay lập tức trở nên yên lặng. Những ngọn nến còn bập bùng cháy y như những chú yêu tinh nhỏ, trong không khí yên ắng đang lặng lẽ theo dõi nét mặt của chủ nhân.

Sissel không trả lời câu hỏi của Kleh, chỉ trầm mặc nâng ly rượu lên uống. Bầu không khí có chút tĩnh mịch.

Thuần Khiết Chi Tử [3]

Thuần Khiết Chi Tử

005246bkoav87f8bl8vvqw

Tác giả: Phong Lộng ()

Thể loại: Quỷ hút máu, Âu phong, bá đạo thân sĩ phúc hắc công x nhìn như băng sơn nhưng thực chất đơn thuần trong sáng thụ.

Tình trạng: Raw (hoàn) | Edit (hoàn)

Chuyển ngữ: QT tiểu bảo bối

Biên tập: Dạ Tử Minh

Beta: Thiên Di

LƯU Ý: TÁC PHẨM ĐÃ ĐƯỢC TÁC GIẢ CHO PHÉP DỊCH THUẬT do vậy nên mọi người vui lòng KHÔNG MANG TRUYỆN RA KHỎI WORDPRESS NÀY.

3. Chương 3

Ly thủy tinh lấp lánh, rượu vang trong ly sóng sánh, diễm lệ, ngay tới cả đôi môi của người thưởng thức cũng đẹp, mềm mại tựa cánh hoa, khiến cho hình ảnh này đẹp giống một bức tranh thanh lịch.

Sissel sau khi đã uống hết ly rượu ấy liền thận trọng đặt xuống bàn, thấp giọng nói, "Cảm ơn anh."

Khi nắm quyền đứng đầu gia tộc Boehner, Kleh đã bỏ ra không ít tiền để tìm hiểu về gia thế của Sissel, đã biết được rằng cậu thực sự trong gia tộc của chính mình luôn bị ngược đãi. Dù vậy, điều tra đến mấy cũng không thể có đầy đủ thông tin như lúc này cùng Sissel trò chuyện. Lạnh lùng? Tổ ra cách biệt? Bên ngoài cậu ta chính là một người như thế. Tuy nhiên, khi đã cùng Sissel trò chuyện dù là rất ít, hẳn cũng có thể biết được rằng cậu thực sự là một người rất nhẹ nhàng, ân cần và lịch sự. Kleh nhận ra rằng Sissel so với tất cả những hấp huyết quý khác thật sự không giống nhau. Trong thâm tâm Sissel, hẳn không nhìn thấy bất kỳ một tham vọng hay sự tội lỗi nào. Cậu giống như một thiên sứ bị Chúa Trời do nhầm lẫn đã đưa tới nơi của bọn ác quỷ này. Có lẽ đây chính là những gì người ta vẫn cho là sự cứu rỗi với giới hấp huyết quý.

"Cậu muốn dùng thêm một ly nữa chứ?"

"Không cần, cảm ơn anh."

Lại một lần nữa, hẳn trầm lặng nhìn vị khách của mình.

Hắn tiến tới tủ rượu, lần này không phải để cất chén rượu kia mà là để lấy ra một chai vang đỏ, mở nút chai, rót đầy thêm một ly thủy tinh khác.

"Có vẻ như cậu rất hiếm khi uống rượu." Kleh tựa hông vào chiếc bàn kia, nâng chén rượu lên, giọng nói như đang chế giễu đối phương.

"Thực sự là như vậy."

"Thật kỳ lạ đấy. Chẳng phải rượu ngon và *** là hai thứ duy nhất mà tất cả những hấp huyết quý khác đều điên cuồng theo đuổi sao?"

"Đúng là như vậy, những không phải tất cả. Ít nhất thì tôi không thuộc một trong số họ."

"Cậu không thích...đề cập tới rượu." Hắn thông thả bước tới phía sau ghế của Sissel, từ từ cúi người, ghé sát tai cậu, nhẹ nhàng nói "Vẫn còn *** thì sao?"

Bỗng dưng trên má xuất hiện một cảm giác mát lạnh khiến Sissel cảm thấy lạ lùng xen lẫn sự sợ hãi. Kleh cầm trong tay ly thủy tinh kia, nhẹ nhàng miết nhẹ nó lên má cậu, cảm giác tê lạnh ấy tựa như có ai đó đang đưa chiếc lưỡi lạnh buốt, thưởng thức gương mặt kia của cậu.

Sau một hồi thất thần, Sissel cuối cùng cũng bình tĩnh lại, nét mặt lộ rõ vẻ phẫn nộ. Nhận thấy điều đó, Kleh rất nhanh chóng ngưng làm càn, đứng thẳng dậy, đưa miệng ly lên môi, tận hưởng hương vị của rượu.

Sau đó, hẳn nâng cằm cậu, cúi mình thấp xuống một chút.

"A!..."

Sissel hoàn toàn bất động khi thứ chất lỏng kia bất ngờ được hắn đưa vào trong khoang miệng cậu, từ từ chảy xuống thực quản, rồi dạ dày. Dư vị ngọt ngào ấy dường như khiến cho toàn thân cậu tê liệt.

Đến khi đã đem toàn bộ thứ chất lỏng kia vào trong khoang miệng người kia, Kleh mới buông tha, mỉm cười nhìn cậu nhóc xinh đẹp kia ho khan không ngừng, tự mình cảm thấy thỏa mãn với hành động vừa rồi của bản thân.

"Anh làm chuyện ngớ ngẩn gì vậy?" Mặc dù trong lòng cậu phi thường nóng giận nhưng lại không thể nói ra những từ ngữ tục tĩu, khó nghe.

” Chẳng phải đã nói với cậu rệu này thực sự rất tốt cho cậu sao? Bất quá lúc này đây, so với cậu khi mới bước vào cửa thì nhìn dễ thương hơn rất nhiều.”

Sissel cảm thấy nụ cười của hắn lúc này thực sự rất đáng ghét, hoàn toàn không hợp với hắn chút nào. Thay vì tiếp tục đôi co với Kleh, cậu quyết định hỏi vào trọng tâm.

” Tôi đã đem mọi chuyện kể hết cho anh rồi, ngài Boehner.” Sissel kìm nén sự tức giận ban nãy, lấy lại tư thế ngồi thật chỉnh chu, ngẩng đầu nhìn hắn, ” Anh đã có thể cho tôi biết quyết định của anh chưa?”

” Quyết định gì?”

Sissel biết Kleh thực sự đang giả ngốc, tức giận liếc ánh mắt màu xanh lục bảo sâu thẳm về phía hắn, vẫn kiên nhẫn nói, ” Quyết định về chuyện kết hôn, ngài Boehner.”

“Thật có lỗi quá, tôi sẽ không để cậu cưới Mona Lisa.”

Đối mặt với câu trả lời thẳng thắn kia của Kleh, cậu trái lại không hề tỏ ra tức giận. Sau một lúc, Sissel đứng thẳng dậy, gương mặt tái nhợt nhưng giọng nói vẫn vô cùng bình tĩnh, ” Anh coi tôi là kẻ ngốc đúng không? Có thể dễ dàng đem bí mật đáng xấu hổ gia tộc tiết lộ cho người ngoài?”

” Có vẻ như cậu đoán được câu trả lời của tôi.”

“Ít nhiều có đoán được một chút. Nhưng anh nói muốn tôi tin tưởng anh, mặc dù chẳng có lý do gì để tôi có thể tin anh nhưng tôi vẫn hy vọng sự tin tưởng ấy có giá trị. ” Sissel cười khổ, ” Mới vừa rồi, anh nói bất luận thế nào cũng sẽ không khiến tôi bị tổn thương, lời nói ấy tôi vẫn thường nghe vào cái lúc mà cha mẹ tôi vẫn còn sống. Vì vậy vừa rồi nghe anh nói thế, tôi đã liền đem tất cả cho anh biết, giống như theo cảm tính vậy.”

Cậu hình như có cảm giác lạnh, khi nói chuyện, một cánh tay đưa lên tự nắm lấy cơ thể mình. Những ngón tay giữ chặt lấy chiếc áo khoác đen tuyền. Kleh chưa từng nhìn thấy ai có bàn tay đẹp như thế. Bàn tay ấy mỏng manh, ngọc ngà, những khớp xương hơi nhô lên nhưng tựa như vô hình, trên nền áo đen, bàn tay ấy đã trắng lại càng trắng hơn, giống như bông hoa tuyết trong khu rừng sâu, tối.

” Cái lần tôi trốn đi khỏi gia tộc, tôi đã đem kế hoạch ấy nói cho người quản gia đã bên cạnh tôi nhiều năm biết, ai ngờ hắn lại tới chỗ trưởng lão, trình bày lại toàn bộ kế hoạch của tôi. Việc năm đó đã khiến tôi chịu hết những hành hạ này lại tới những hành hạ khác. Vào thời điểm đó, tôi đã luôn tự dặn mình sẽ không thể tin tưởng bất kỳ ai, cho dù đó có là kẻ thân cận nhất. Thế nhưng tôi vẫn cứ ngu ngốc như thế, chẳng thể nào rút kinh nghiệm được gì từ sau bài học ấy. Đúng vậy, ngài Boehner, đối với câu trả lời của anh ban nãy, tôi thực sự tức giận. Thế nhưng nói cho cùng thì đó cũng là lỗi của tôi. Đối với những âm mưu, dã tâm của kẻ khác, tôi luôn nhìn không ra. Cái lúc anh mời tôi uống rượu, tôi đã nghĩ anh thực sự không tệ như tôi tưởng. Anh năm lần bảy lượt có những hành động thô lỗ, bỗ nhử tôi, tôi vẫn cứ hy vọng rằng là một người tốt, trọng lời hứa, nói giúp nhất định sẽ giúp tôi. Tất cả là lỗi của tôi, do tôi không bao giờ có thể có được tư cách để trở thành một quý hút máu.”

Sissel xoay người, hướng cửa lớn trong thư phòng, bước tới. Cậu thề với bản thân nếu hắn một lần nữa ngăn cậu rời đi, cậu sẽ thực sự chống lại. Cậu dù cho không có khả năng tạo ra thành viên mới nhưng bản thân vẫn là quý hút máu thuần chủng, sức khỏe và khả năng so với những hấp huyết quỷ bình thường vượt trội hơn nhiều.

Thuần Khiết Chi Tử [4]

Thuần Khiết Chi Tử

005246bkoav87f8bl8vvqw

Tác giả: Phong Lộng ()

Thể loại: Quý hút máu, Âu phong, bá đạo thân sĩ phúc hắc công x nhìn như băng sơn nhưng thực chất đơn thuần trong sáng thụ.

Tình trạng: Raw (hoàn) | Edit (hoàn)

Chuyển ngữ: QT tiểu bảo bối

Biên tập: Dạ Tử Minh

Beta: Thiên Di

4. Chương 4

Tuy nhiên đã không có ai cố gắng ngăn cậu lại. Cậu dễ dàng rời khỏi thư phòng hẳn, đi qua những bậc đá cẩm thạch ban nãy và cả đại sảnh rộng lớn với vô số những cây nến đang cháy bập bùng. Hình ảnh của đại sảnh liền làm Sissel liên tưởng tới thư phòng của hẳn, bất chợt cảm thấy có chút không thoải mái.

Bị một người xa lạ khơi lại những nỗi đau trong lòng rồi còn bị chính hẳn cự tuyệt khiến cho bản thân cảm thấy vô cùng nhục nhã, tất cả khiến Sissel tức giận. Vậy nhưng cậu chính là giận bản thân mình hơn hết, trong tích tắc, cậu đã cho rằng Kleh là một người không chỉ có tài chính mạnh mà còn rất ôn nhu và ân cần, không thể phủ nhận cái khoảnh khắc ấy, cậu đã thực sự bị lay động bởi hẳn.

Những bức tranh đầy màu sắc được treo cao trên tường trong đại sảnh, bên trong có những thiên sứ như đang bị giam giữ, đôi mắt nhìn theo vị khách đi qua, khiến không khí nơi đây trở nên quỷ dị. Tất thấy trở nên an tĩnh giống như đang ở trong một ngôi mộ, Sissel bước những bước nhanh hơn, thậm chí nản tại sao lâu đài này lại rộng lớn tới vậy. Đúng lúc ấy, cậu đột nhiên có thể nghe thấy tiếng nhạc du dương cùng tiếng cười nói vui vẻ. Cậu biết lần này đã quay lại buổi yến tiệc.

“Ồ, cậu ta chính là thuần khiết chi tử kia!”

Sissel xuất hiện ngay giữa buổi tiệc, liền một lần nữa trở thành tâm điểm của mọi người, bọn họ khom người, tỏ vẻ cung kính với cậu.

Đây vốn dĩ là cử chỉ rất bình thường bởi tất cả quý hús máu đều xem thuần khiết chi tử như cậu là một sự cứu rỗi thiêng liêng. Nhưng ngay lúc này đây, với hoàn cảnh của Sissel, những hành động ấy lại khiến cậu cảm thấy bị tổn thương sâu sắc. Cái gì mà thuần khiết chi tử kia chứ? Cậu ngay cả bản thân cũng chẳng cách nào bảo vệ được. Thật vô dụng. Và cái nơi cậu gọi là nhà, ở đó cậu bị coi như một nỗi ô nhục của gia tộc, bị giam giữ, hành hạ như một tù nhân. Thật không may, tất cả những chuyện ấy đều đã bị Kleh biết được. Đó chính là sự thật mà cậu không hề muốn phải chấp nhận!

“Thực không nghĩ tới là lại có thể được gặp ngài ở đây, tôi là người của gia tộc Sark...”

Có nhiều người muốn nhân cơ hội này làm quen cậu để thực hiện được một số mục đích cá nhân. Họ mời rượu Sissel và tiến tới gần với nụ cười xã giao trên môi. Sissel thực sự không có hứng thú cùng bọn họ nói về tham vọng. Thực sự cậu chỉ muốn mau chóng thoát khỏi đám người giả tạo này.

Đi hết căn phòng ấy rất có thể sẽ có lối ra. Cậu lảng lảng lẩn vào đám người đó, cố gắng thật nhanh thoát khỏi đây mà không va chạm phải bất kỳ một người nào khác. Chẳng mấy chốc, Sissel đã trốn ra đến ngoài sảnh. Đúng là một lâu đài rộng lớn, khắp nơi đều có cửa thông ra bên ngoài. Cậu một mình đi dọc theo hành lang, sau lưng luôn có cảm giác ớn lạnh như thể có ai đang dõi theo mình. Đi tới cuối hành lang, cậu cuối cùng cũng nhìn thấy một lối thoát. Từ đây có thể nhìn thấy bầu trời đêm tối tăm cùng mặt trăng tròn. Rất nhanh, cậu phát hiện ra có vẻ như bản thân đã bị lạc vào một khu rừng tối u ám. Đáng lẽ ra thì quý hús máu như cậu không nên sợ bóng tối, nhưng việc bị lạc thực sự không phải một điều hay. Ở đây, những cành cây khẳng khiu vươn ra, dưới bóng đêm liền trở nên có chút dữ tợn, giống như những phù thủy đang vờn và bay tới phía cậu. Tuy nhiên, trong không gian lạnh lẽo, rợn người này lại phảng phất một hương hoa dịu dàng.

Tiếp tục tiến về phía trước, những bước chân của cậu bắt đầu lảo đảo.

“Nếu cậu còn tiến về phía trước thì chúng ta sẽ đâm vào tường mất.”

Bên tai nghe thấy một điệu cười ầm áp, khiến Sissel bị dọa đến thót tim. Cậu bất ngờ quay người lại, kết quả là bị người đàn ông kia nhẹ nhàng giữ lấy.

“Anh...tại sao lại ở đây?”

“Ồ đây?” Kleh nhìn một vòng quanh nơi này, khoe miệng khê cong lên thành một nụ cười, “Ồ đây chính là hậu hoa viên trong lâu đài của tôi, lẽ nào tôi lại không được tới?”

Sissel nhìn hắn, đôi mắt có chút mơ hồ.

Kleh cũng nhìn lại cậu, tựa hồ như hiểu ra được chuyện gì, trên gương mặt lại xuất hiện một nụ cười rạng rỡ khác, “Tửu lượng của cậu thật tệ, rượu của nữ cũng đủ làm cậu say như vậy sao? Tôi cũng đã nghĩ về nó, trong rượu này có mật ngọt đặc biệt, đối với hấp huyết quỷ chúng ta có tác dụng không khác mấy so với thuốc kích thích, khiến cho người ta có chút cảm giác lâng lâng, có thể đó là điểm khiến chai rượu đó đắt tiền. Bất quá, cậu mới uống có một chút, không phải chỉ vì thế mà đã mất tỉnh táo rồi chứ?”

Hắn hình như đang rất vui vẻ, bật cười rồi đẩy Sissel áp lưng vào một thân cây gần đó, giống như là sợ cậu một lần nữa sẽ chạy trốn vậy.

“Tại sao lại theo dõi tôi? Chẳng phải lúc này anh đã từ chối việc hôn lễ sao?”

Vừa mới đây cũng chính là cái tư thế tương tự như thế này, bị cơ thể nam nhân kia chèn ép vào chân tường. Lúc này, hai tay hắn chống hai bên đầu Sissel, nhìn cậu chăm chăm. Sissel cũng Kleh mắt đối mắt nhưng rồi cậu nhanh chóng lảng tránh ánh nhìn của hắn. Ánh mắt hắn lộ vẻ thêm muốn nhìn cậu, tựa như muốn chiếm đoạt một viên đá quý vậy.

“Cho dù cậu có cưới Monalisa về thì cũng chẳng giúp ích được cho cậu đâu. Thứ mà gia tộc cậu muốn chỉ là của hồi môn từ hôn lễ này. Sau khi hôn lễ kết thúc, của hồi môn được đưa vào ngân khố của gia tộc Fred, cậu sẽ chẳng còn tí giá trị lợi dụng nào với họ. Sau đó rồi sao? Cậu hằng ngày vẫn sẽ bị trừng phạt, sẽ vẫn bị coi là nỗi xấu hổ của dòng họ. Mấy tên già gần đó ấy vẫn không buông tha cho cậu, đem sự suy sụp của cả gia tộc đổ lên đầu cậu để trừng trị.”

Kleh nhận ra lúc này toàn thân cậu cứng đờ. Mang trên mình cái danh một thuần khiết chi tử vậy mà năm này qua năm khác phải chịu đựng những cực hình dã man khiến cậu gần như tuyệt vọng.

” Tôi sẽ giúp cậu thay đổi mọi thứ, chỉ cần cậu chịu nghe tôi.”

“Ngài Boehner, tôi vừa rồi đã nghe anh cam kết như thế rồi.”

” Tôi là người trọng lời hứa. Khi tôi nói không để cho cậu bị tổn thương thì nhất định không ai có thể khiến cậu đau lòng.” Giọng nói hắn thực sự rất ôn nhu, “Cho tôi xem biểu tượng của gia tộc cậu.”

Ánh mắt Sissel nhìn hắn thờ ơ. Cậu tiếp tục nhìn hắn như vậy một hồi lâu cho tới khi ánh trăng nhạt nhòa dần và nhường chỗ cho màn đêm u tối. Song, trên gương mặt Kleh không để lộ dù chỉ một chút không hài lòng. Hắn giống như tự đắm mình vào trong ánh mắt của cậu.

Những chiếc cây cổ thụ dưới ánh trăng bạc cùng hai người nam nhân mặt đối mặt, giữa không trung thoang thoảng hương hoa thơm dịu, tạo nên một bản nhạc đẹp như của mỹ nhân ngư, cũng giống như giấc mộng hảo huyền, phiêu lãng.

“Vì cái gì lại muốn giúp tôi chứ?” Sissel hỏi.

“Cho dù là một hấp huyết quỷ thuần chủng thì cậu cũng như bao người khác, muốn được người khác yêu thương và muốn được yêu thương người khác mà. ” Giọng nói hắn trầm thấp, khiến người ta mê mẩn, nghe tựa như có ma thuật, “Tôi còn có điểm tò mò, một khi cậu nhận được sự chăm sóc chu đáo, liệu có thể trở nên đáng yêu hơn bây giờ không? ”

Hắn dần dần xích tới gần cậu hơn. Sissel cảm thấy Kleh đưa những ngón tay chạm lên má mình, một cảm giác mềm mại và ấm áp đến khó tả.

Người đàn ông này thực sự rất giáo hoạt, là một kẻ không đáng tin nhưng thật kỳ lạ, Sissel không thể nào ngăn mình khỏi những cảm xúc khó tả trong thâm tâm mình đối với hắn.

” Cho tôi thấy biểu tượng của gia tộc cậu nào.” Kleh một lần nữa lặp lại.

Cậu có chút do dự, “Vậy trước tiên hãy buông tôi ra đã.”

“Thật có lỗi quá.” Trên gương mặt hần phảng phất ý cười, hạ tay đang đặt cạnh đầu cậu xuống, bước về sau một bước nhỏ.

Ánh trắng bạc mờ ảo còn sót lại, chiếu rọi lên gương mặt mũi miều của Sissel khiến Kleh nhìn không chớp mắt. Hần phát hiện chính mình như một kẻ ngốc cứ chăm chăm nhìn cậu, đành tự nhủ phải bình tĩnh lại một chút.

Sissel nâng cổ tay phải có chút đau của mình lên, từ từ cởi nút áo ra. Chuyện này cần một chút thời gian. Ít ra thì trang phục cậu mặc vẫn còn là món đồ đắt tiền. Gia tộc Fred vốn không muốn mọi người biết được sự thật về những hành hạ họ giành cho Sissel nên mọi trang phục cậu mặc đều được dệt thủ công, đẹp tinh tế và hoàn mỹ. Hôm nay, bộ đồ Sissel mặc thực sự vừa khít lấy cơ thể cậu, ống tay áo bó chặt lấy cổ tay mỏng manh. Phía trên lên tới tận khuỷu tay vẫn còn một hàng khuy cùng lớp ren được xếp lớp vô cùng tinh tế và sang trọng, khiến cho việc cởi bỏ có chút khó khăn.

“Để tôi giúp cậu.”

” Tôi tự mình làm được.”

Đôi khi, lời nói của con người ta quả thực chẳng có giá trị gì. Ví dụ như lúc này đây, người đứng đầu gia tộc Boehner ngay lập tức thể hiện cái tôi, bỏ ngoài tai lời cậu nói hơn nữa còn coi lời cự tuyệt ấy giống như một lời mời, thản nhiên tự mình giúp cậu cởi từng chiếc khuy áo.

Hần rất nhanh chóng đã cởi hết những chiếc khuy vướng víu và từ từ xắn tay áo lên tới tận khuỷu tay cậu.

Nước da cậu thực sự trắng hơn nhiều so với tưởng tượng của hắn. Cánh tay cậu trắng nõn, có thể nhìn thấy một vài đường mạch máu xanh ẩn lấp dưới da.

Mỗi cá thể hấp huyết quỷ đều có biểu tượng của gia tộc mình. Phần lớn bọn họ sẽ có những biểu tượng ấy ngay khi tỉnh dậy từ buổi lễ trở thành quỷ hút máu, nhưng hầu hết chúng nhìn rất ghê rợn và nhiều khi trông giống như những vết sẹo đen đúa, xấu xí. Thế nhưng biểu tượng ấy của Sissel hoàn toàn khác biệt. Biểu tượng của gia tộc Fred thực sự rất đẹp, được khắc lên trên tay Sissel lại càng trở nên diễm lệ bởi màu hồng của nó cùng màu trắng thuần khiết của tay cậu rất hợp nhau.

“Thực đẹp.” Kleh cảm thán.

Sissel cảm thấy xấu hổ bởi đã từ rất lâu rồi, biểu tượng của gia tộc đối với cậu đã không còn là một thứ đáng để tự hào nữa. Vì vậy, sau khi nghe lời khen từ Kleh, Sissel không cảm thấy hạnh phúc mà trái lại, cậu thấy thực sự bối rối và đau lòng.

Kleh như muốn nắm lấy cánh tay ấy nhưng Sissel dường như cảm nhận được hắn, lần nữa rút tay về.

“Nếu có cơ hội trốn thoát khỏi gia tộc của mình thì cậu có nguyện ý không?” Kleh lần này trở nên nghiêm túc, hỏi.

Vấn đề mà Kleh hỏi đã khiến trong lòng cậu dâng lên một cảm xúc khó tả. Đó không phải một suy nghĩ mới lạ gì. Cuộc sống của cậu tới ngày hôm nay đã chịu đựng quá nhiều, khát vọng được chạy trốn khỏi nó giờ đã rất lớn. Cậu muốn rời khỏi lâu đài lạnh lẽo, không có tình thương ấy. Sissel không phải là chưa từng thử qua việc bỏ trốn, chỉ là mỗi lần thử đều thất bại và mỗi lần bị bắt lại thì cậu lại có một kết cục bi thảm hơn. Cậu giống như bướm bướm yếu ớt bị chính người thân của mình tàn nhẫn giết đứt đôi cánh, không tài nào bay đi nổi.

Lần này, Kleh hỏi về chuyện ấy liền khiến cậu thực sự muốn không do dự mà đồng ý. Thế nhưng sau nhiều lần bị gia tộc bắt gập và đem về lại, Sissel đã chịu qua đủ loại cực hình tàn khốc mà cậu cho rằng cả đời này mình thực sự không muốn một lần nữa phải chịu đựng, liền thận trọng hơn suy nghĩ lại về câu hỏi vừa rồi.

Cậu nhìn Kleh, ánh mắt tựa hồ như muốn nhìn xuyên thấu những suy nghĩ trong tâm can hắn.

Một lúc sau, cậu mới lên tiếng, ” Cách đây rất lâu tôi đã từng có ý nghĩ đó, thế nhưng bây giờ nhìn lại mới thấy mình thật quá ngu ngốc và ngây thơ.”

“Khát khao được sống cho bản thân mình, tại sao cậu lại cho rằng đó là một mong muốn ngu ngốc?”

Sissel liền trả lời lại, "Cho dù tôi có bỏ đi thì cũng đâu biết phải đi về đâu kia chứ? Sẽ chẳng có nơi nào chịu chứa chấp tôi. Thế giới loài người sao? Còn ở cái thế giới của hấp huyết quỷ này, biểu tượng của gia tộc là thứ quan trọng nhất. Trên người tôi vốn được khắc sâu biểu tượng của Fred, tất cả mọi người đều biết. Và đương nhiên bọn họ sẽ chẳng có ai đủ dũng cảm để giúp đỡ tôi bởi bỏ đi tức là phản bội gia tộc và ai sẽ giúp cho một kẻ phản bội đây?"

"Cậu vẫn chưa trả lời câu hỏi của tôi. Nếu có cơ hội, cậu có nguyện ý rời đi hay không?"

"Tôi đương nhiên nguyện ý."

Sissel thẳng thắn trả lời khiến hắn có phần ngạc nhiên. Tuy nhiên khi nghe được câu trả lời này từ phía cậu, Kleh thực sự thấy trong lòng nhẹ nhõm, yên tâm hơn rất nhiều.

Chính là như vậy, Sissel cậu thực sự là một thiên sứ ở cái thế giới này, thoát nhìn lãnh đạm nhưng thực tế lại là một cậu nhóc rất đơn thuần, không có nhiều mưu tính. Hầu hết những hấp huyết quỷ khác đều âm mưu hãm hại lẫn nhau nhưng cậu thì ngược lại. Cậu giống như một bông hoa được chăm sóc suốt hai trăm năm qua ở thế giới này nhưng toàn thân không hề bị vấy đục.

Gia tộc Boehner bao năm qua mong muốn được trở nên giàu có và sau khi hắn lên nắm quyền, kinh tế của họ mạnh lên trông thấy. Thế nhưng để có một lực lượng người hùng hậu hơn, họ cần một dòng dõi quý tộc để khiến gia tộc càng có vị thế.

Lấy Fred gia tộc làm mục tiêu, Kleh bỏ ra không ít công sức cũng như tiền bạc để tìm hiểu bọn họ, biết họ gặp khó khăn trong kinh tế, liền cố gắng khiến họ chú ý tới em gái mình như một lối thoát. Tối nay, Sissel thực sự đã tới chỗ hắn. So với tưởng tượng, Sissel đối với hắn còn giá trị hơn lúc trước hắn từng nghĩ.

Cảm thấy cần phải nói chuyện nhiều hơn với một người đáng yêu và thuần khiết như Sissel, hắn ngừng ép cậu lên thân cây kia rồi lập tức nắm lấy tay cậu, kéo đi. Kleh dẫn cậu đi qua những cây cao chót vót, mê cung với những hòn đá rồi tới chỗ cái chòi nghỉ chân mái vòm được đặt giữa hoa viên. Sissel theo hắn vào bên trong, có chút ngạc nhiên khi thấy trong đó có một chiếc bàn được trải khăn ren rất xinh đẹp, bên trên còn có hai chiếc chén nhỏ và một ấm hồng trà còn nóng.

"Những người hầu của tôi đều rất có tố chất." Kleh lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý. "Vả lại tôi nghĩ cậu chạy loanh quanh trong hoa viên một lúc lâu như vậy, có lẽ rất muốn uống một chút gì đó nóng hổi."

"Tất cả đều là kế hoạch của anh. Từ việc anh cho tôi uống rượu có tác dụng gây ảo giác, hại tôi đêm khuya chạy loạn trong hoa viên, lại còn không trừ thủ đoạn khiến tôi lộ ra bộ mặt đáng thương, yếu ớt của mình. Như vậy, anh có thể dễ dàng hơn tiếp cận mục tiêu của anh. Không biết anh muốn gì từ tôi nhưng tôi biết, mọi thứ anh làm đều có một mục đích gì đó." Sissel không thực sự tỏ ra lịch thiệp như mới đầu nữa, bất quá, khi Kleh đã rót trà mời, cậu vẫn đành phải tiếp nhận.

Sau đó, cậu vẫn cầm lấy chén trà, cúi đầu, nhấp một ngụm nhỏ.

Thuần Khiết Chi Tử [5]

Thuần Khiết Chi Tử

005246bkoav87f8bl8vvqw

Tác giả: Phong Lộng ()

Thể loại: Quỷ hút máu, Âu phong, bá đạo thân sĩ phúc hắc công x nhìn như băng sơn nhưng thực chất đơn thuần trong sáng thụ.

Tình trạng: Raw (hoàn) | Edit (hoàn)

Chuyển ngữ: QT tiểu bảo bối

Biên tập: Dạ Tử Minh

5. Chương 5

Từ phía nơi này đều được trang trí bởi những họa tiết trạm khắc tinh tế. Có những đóa tử vi xinh đẹp được trạm trổ rất đẹp. Ánh trăng mờ ảo cứ thế chiếu qua những bông hoa, đi vào trong chòi, nhẹ nhàng dừng lại trên gương mặt anh tuấn của Sissel.

Từ lúc gặp nhau cho tới giờ, Kleh chưa hề nhìn thấy một nụ cười thực sự, dù chỉ là cười mỉm từ Sissel. Hắn lặng yên quan sát cậu, bởi vì ý nghĩ trong đầu mà tức thì nhũn mỳ.

“Không phải tôi muốn gì từ cậu, mà đúng hơn thì thứ tôi muốn chính là cậu...thuần khiết chỉ tử”, Kleh ngồi phía đối diện, ưu nhã nhấp một ngụm hồng trà, mỉm cười.

“Muốn có...”, Sissel hai mắt mở lớn, nhìn thẳng phía người đối diện, “Tôi?”

“Có lẽ cậu đã nghe qua, kể từ sau khi tôi trở thành người của gia tộc Boehner, mọi thứ của gia tộc đều đi lên, từ kinh tế tới thành viên.”

” Đúng vậy.”

Sissel chẳng những đã nghe qua mà chính là tất cả các quý hút máu đều cũng đã biết điều này rất rõ. Là một quý hút máu từ người biến thành, không hề mang dòng máu cao quý nhưng lại là kẻ sở hữu sức mạnh phi thường từ gia tộc Boehner, chính là Kleh. Tất cả các gia tộc xưa đều vô cùng kinh ngạc và tò mò về điều này nhưng bọn họ tất nhiên vẫn phải thừa nhận đây là sự thật.

“Tôi chẳng những giỏi về việc quản lý tài chính mà còn giỏi về...” Kleh nháy mắt. “Việc thêm thành viên cho gia tộc của mình.”

Đôi mắt xanh ngọc lục bảo đẹp mê hồn của Sissel chớp chớp, rất nhanh liền hiểu được Kleh đang nói cái gì, bởi vậy, cậu cảm thấy ý tưởng này của hắn vô cùng không khả thi.

“Chuyện này không thể được, ngài Boehner.” Sissel lắc đầu ngay lập tức, ” Anh không thể có khả năng đem một quý hút máu biến từ gia tộc khác trở thành của gia tộc các anh. Anh chỉ có thể hút máu con người và biến họ thành thành viên của gia tộc.”

“Tại sao cậu không thử?”

Trước thái độ tiêu sái khi nói ra câu ấy của Kleh, Sissel nhất thời không nói nên lời.

Cậu trầm mặc một hồi rồi trước mặt người kia, hạ thấp giọng,” Đây là đi ngược lại với quy tắc.”

“Quy tắc gì?”

“Là quy tắc của hấp huyết quỷ...Chúng ta có thể cắn loài người rồi qua các nghi thức biến chúng thành quỷ hút máu mang dòng tộc mình nhưng không thể làm như vậy với đồng loại!”

“Quy tắc ấy do ai định ra?”

Sissel không biết phải nói gì với người này nữa. Những quy tắc ấy từ khi sinh ra hay là được trở thành hấp huyết quỷ thì bọn họ đã phải bắt buộc tuân theo. Dù cho không biết quy tắc này do ai định ra, tuy nhiên, họ vẫn một mực tuân thủ chúng. Nếu làm trái lại quy tắc, có thể sẽ bị tước đoạt đi mạng sống và đó chính là hình phạt nặng nhất đối với một quỷ hút máu.

Và lúc này đây, gia tộc Boehner trở nên vô cùng mạnh mẽ, có thể ngang nhiên đứng đó mà hỏi rằng quy tắc này do ai lập nên.

Trong khi trong đầu cậu cứ hiện lên những suy nghĩ ngổn ngang, nhất thời không để ý tới Kleh đã từ lúc nào rời chỗ ngồi, tiến lại gần cậu hơn.

“Cậu thực sự giống như một tiểu bạch thỏ. Nếu như ở cái thế giới hấp huyết quỷ này địch thì có các quy tắc thì nhất định sẽ không để một tiểu bạch thỏ ngây thơ như cậu trở thành quỷ hút máu, lại càng không để cho cậu trở thành thuần khiết chỉ tử, trên lưng gánh vác trách nhiệm lớn lao của cả một gia tộc. Vậy cho nên cậu hãy quên cái quy tắc chết tiệt kia đi.”

Kleh nhẹ nhàng đưa tay vuốt ve chiếc cổ trắng nõn của Sissel, ôn nhu nói, “Cắn ở ngay chỗ này đây, cậu chịu được đau chứ?”

Sissel bỗng cảm thấy rùng mình. Cậu đã từng cắn vào cổ của kẻ khác nhưng bản thân đương nhiên chưa bao giờ bị cắn, không biết sẽ có cảm giác gì.

Thế nhưng nếu đó là nam nhân mạnh bạo phía trước kia, có lẽ sẽ không đau. Sissel bỗng cảm thấy lo lắng khi cho rằng có lẽ phía trước chính là một chiếc bẫy. Cậu vẫn như vậy, qua rất nhiều năm vẫn cứ luôn bị kẻ khác lừa. Sissel cảm thấy mình như một đứa trẻ ngờ nghệch mới tập đi, cứ liên tục vấp ngã hết lần này tới lần khác. Bất quá, cậu vẫn muốn được thử, thử cho mình một hy vọng nữa. Nếu điều này có thể giúp cậu rời khỏi gia tộc tàn nhẫn của mình thì vì cái gì mà cậu lại không thử chứ?

“Anh cắn...sẽ rất đau phải không?”

“Nói không đúng lắm. Tôi thực sự muốn làm thật nhẹ nhàng với cậu, nhưng cậu lại không phải một người bình thường, mà là một quỷ hút máu, lại còn là một thuần khiết chi tử nên tôi bắt buộc phải dùng lực mạnh nhất để cắn. Như vậy, xác suất thành công sẽ cao hơn. ”

“Nói thế nghĩa là vẫn sẽ rất đau?”

Kleh chăm chú nhìn cậu, đôi mắt màu nâu sáng bỗng trở nên dịu dàng và ân cần. “Dụ dỗ” một thuần khiết chi tử như cậu trở thành người nhà Boehner chính là mục đích của hắn, tới bây giờ hắn vẫn không có ý định thay đổi. Có điều, khi đối mặt với một thuần khiết chi tử đáng yêu, đôi khi có chút rụt rè như Sissel thực sự đã khiến hắn mềm lòng. Trái tim băng giá tưởng như đã chết trước kia của hắn giống như được hồi sinh lại với cùng sự ấm áp.

Nếu ngay đến cả sinh vật tàn nhẫn như quỷ hút máu cũng có thứ nhất quyết phải bảo vệ, thì hắn nguyện đem bản thân ra để bảo vệ cho sự trong sạch và thuần khiết của Sissel. Ngay đến một địa ngục tối tăm mà vẫn có một thiên thần. Đây chính là hắn, Kleh Boehner, đang tìm cho chính mình một sự cứu rỗi.

“Nếu cậu không phản đối thì tôi sẽ bắt đầu.” Kleh vuốt nhẹ dọc theo cổ cậu như để tìm vị trí cắn.

“Cho dù tôi có phản đối, thì anh vẫn sẽ làm thôi, phải chứ?”

“Xem ra cậu rất hiểu tôi.” Kleh cười thực sự rất đẹp, ” Điều này cho thấy so với là người của gia tộc Fred thì trở thành thành viên của Boehner thích hợp với cậu hơn.

Hắn dần dần di chuyển tới gần hơn, Sissel chính là không có khả năng tránh né. Cậu tựa lưng vào thành đá, có muốn trốn chạy cũng không thể, huống hồ cậu cũng chẳng muốn trốn đi, thậm chí còn có chút mong chờ. Sissel nhớ tới cha mẹ đã ra đi nhiều năm của mình, đã từng đứng trước giường cậu, kể cậu nghe những ước nguyện của họ.

Hấp huyết quỷ loài sinh vật bị Chúa nguyên rửa, bị đầy đọa trong bóng tối, không được tiếp xúc với ánh mặt trời. Tuy vậy, những trong lòng bọn họ vẫn luôn nuôi hy vọng một ngày nào đó được ra ngoài ánh sáng. Đối diện với nam nhân ngayfcao lớn cùng nước da màu đồng kia khiến Sissel tưởng tượng ra mặt trời cùng những tia nắng ấm áp.

“A...”, cổ bị răng nanh sắc nhọn của hắn cắn, liền khiến cậu bật phát ra một âm thanh trầm thấp.

Kleh nắm chặt lấy bờ vai cậu như thể để phòng cậu kháng cự. Tuy nhiên, Sissel đã âm thầm mà chịu đựng. Sissel sẽ không kháng cự. Như cậu đã nói, cậu chẳng bao giờ học được những bài học mà cậu nên biết. Cậu chỉ cảm thấy khi đã có thể tin tưởng một người thì sẽ thật lòng tín nhiệm dù cho cái giá phải trả vô cùng đau đớn. Chú của Sissel nhiều lần cười nhạo cậu ngu ngốc, nhưng biết sao được khi đó là con người cậu, khó lòng nào thay đổi được. Cũng giống như những gì mẹ cậu thường nói, chính là không bao giờ được từ bỏ hy vọng của mình. Vì vậy, cậu không từ bỏ tìm một lối thoát, tìm một người bản thân có thể tin tưởng và người ấy nhất định không khiến cậu lần nữa bị tổn thương. Dù cho đã thất bại nhiều lần, sau mỗi lần thất bại đều để lại những vết thương sâu, thế nhưng cậu vẫn muốn tiếp tục thử.

Dù cho cậu không biết nam nhân này có thể hay không trở thành người cậu có thể tín nhiệm, nhưng ít nhất cậu biết hắn hiện tại đang làm cái gì, hoặc có thể nói, cậu và hắn đang cùng nhau làm cái gì.

Tới đây là truyện cũng sắp hoàn rồi Cá nhân mình thấy truyện này rất hay, rất dễ thương mà tiếc mỗi hơi ít tình tiết xD Cơ mà trách sao được khi tự chính mình chọn bộ này? Truyện nhà người ta ghi 7 chương lù lù mà =)) Vẫn thấy rất thích nội dung này và cả cách xây dựng truyện của Phong Lộng

Mọi người cùng đón đọc hai chương cuối sắp tới và chuẩn bị hứng bộ mới chào Tết 2016 nha Yêu thương:

Thuần Khiết Chi Tử [6]

Thuần Khiết Chi Tử

005246bkoav87f8bl8vvqw

Tác giả: Phong Lộng ()

Thể loại: Quỷ hút máu, Âu phong, bá đạo thân sĩ phúc hắc công x nhìn như băng sơn nhưng thực chất đơn thuần trong sáng thụ.

Tình trạng: Raw (hoàn) | Edit (hoàn)

Chuyển ngữ: QT tiểu bảo bối

Biên tập: Dạ Tử Minh

6. Chương 6

Hai người họ hiện tại chính là đang phá vỡ quy tắc.

Quỷ hút máu chỉ có thể đổi con người mà hút máu tươi, đổi con người mà tiến hành loại nghi lễ này. Đó chính là quy tắc. Quỷ hút máu chỉ có thể sống trong bóng tối, không thể ra ngoài ánh sáng mặt trời âm áp. Đây cũng là quy tắc. Trải qua cuộc sống dài vô tận, có cả một hệ thống những quy tắc được đặt ra, họ phá vỡ một cũng sẽ có thể phá vỡ nhiều hơn.

“Hãy tập trung tinh thần, tiếp nhận năng lượng mà tôi đang truyền cho cậu.” Giọng nói của Kleh trầm thấp, truyền tới tai cậu, ” Từ lúc này, cậu nên chỉ nghĩ về tôi mà thôi.”

Dòng máu đỏ tươi từ miệng vết cắn khẽ chảy ra, trên cổ trắng ngần tạo thành những đường ngoằn ngoèo. Đầu lưỡi hần nhẹ nhàng và cẩn thận liếm toàn bộ những giọt máu tươi, ngọt ngào từ cổ cậu đưa vào trong khoang miệng mình.

Khả năng của Kleh thực ngoài sức tưởng tượng. Hần không cần như những hấp huyết quỷ khác, phải thông qua nhiều nghi thức phức tạp để biến một người thành quỷ hút máu. Kleh chỉ cần tới sự trao đổi từ máu. Ngay tại đây, khi môi và răng hần đang cắm sâu vào chiếc cổ thanh thoát kia, hần sẽ có thể ngay lập tức lưu lại biểu tượng của gia tộc mình trên cậu.

Nó ngọt hơn tất cả những loại máu trước đây Kleh từng thử qua. Lúc này, hần cảm thấy giữa mình và Sissel như có một định mệnh níu kéo, có một sự tương quan giữa cả hai. Tuy nhiên, nó vẫn chưa thực sự sâu sắc như hần muốn. Sinh mệnh của một thuần khiết chi tử, không chỉ như thế mà dễ dàng để đoạt được. Để có được cậu, Kleh phải bỏ ra nhiều sức lực hơn nữa để hút máu cậu. Tuy khi bỏ ra lượng sức lực lớn như vậy sẽ rất nguy hiểm nhưng khi đã “dụ” được Sissel vào tới đây, dù phải đánh đổi bằng bất cứ giá nào để biến cậu thành người của hần, hần cũng cam tâm.

“Thật có lỗi... nhưng xem ra tôi phải cắn lại một lần nữa.” Kleh dùng đầu ngón tay mình vuốt ve vàng trán cậu, ” Hãy nhẫn nại một chút...”

Răng nanh của hần cắm rất sâu vào động mạch cậu.

“Ah...ừm.” Sissel âm thầm chịu đựng cơn đau, gương mặt vẫn xinh đẹp tựa như một vị thần. Lúc này đây, cậu giống như một con bướm bướm cao quý đang cố gắng đập đôi cánh run rẩy của mình.

“Cố gắng chịu đựng thêm chút nữa.”

Sissel đẹp hoàn mỹ cùng làn da trắng như tuyết. Vết thương ấy trên thân thể cậu tựa như một bông hồng đỏ thắm nở giữa nền tuyết trắng. Kleh một lần nữa liếm sạch máu trên miệng vết thương.

Tuy Kleh không còn là con người nữa nhưng hẳn vẫn còn chút lý trí của một con người. Nhìn thấy cánh tay Sissel đang run lên vì mất máu ở phía trước mình, hẳn có chút lo lắng cho cậu, sợ cậu không thể chịu đựng nổi.

Kleh bằng một tay đã có thể dễ dàng xé phần vạt chiếc áo khoác đen của Sissel. Một vài chiếc cúc áo rơi xuống. Hắn qua lớp áo xếp lớp ren trắng của cậu, dường như có cảm nhận được nhịp tim. Rồi hắn lại thấy thật nực cười, sao một quỷ hút máu lại có nhịp tim kia chứ. Vậy nhưng Kleh đã không dừng lại ở đó. Làn da ấy của Sissel giống như có ma lực lôi cuốn khiến hắn khó lòng kháng cự được. Dù cho họ cách nhau một lớp vải, Kleh vẫn cứ nhiên bị cậu thu hút, tiến gần tới cậu, vừa thưởng thức dư vị ngọt ngào của cậu vừa ôn nhu vuốt ve cậu.

Sự đau đớn ấy khiến Sissel thực sự nghĩ rằng mình không thể chịu được nữa. Vậy nhưng vì có nam nhân kia ở bên, mọi thứ dường như vẫn có thể.

“Sẽ hết đau ngay thôi.” Kleh thì thầm bên tai cậu. “Để đạt được một thứ gì đó, cậu cần đánh đổi lấy đau thương. Tôi biết cậu sẽ không bỏ cuộc mà. So với tưởng tượng của tôi, cậu thực sự kiên cường hơn.”

Sissel yếu ớt nhìn hắn, ánh mắt có chút mơ hồ nhưng vẫn đẹp và trong như một viên ngọc. Cái nhìn của cậu thật giống như của một chú cừu non sắp bị cho lên thớt, dù có phải đối mặt với cái chết nhưng vẫn không ngừng hy vọng.

“Hãy trở thành người của tôi, Sissel. Như vậy, từ nay về sau, tôi sẽ bảo vệ cậu, không cho phép ai làm cậu tổn thương. Đó là lời cam kết của tôi với cậu. Cam kết ấy tôi sẽ thực hiện trong suốt cuộc đời tôi, cho tới ngày thế giới tận diệt.”

Những giọt máu tinh khiết của cậu lại được rút ra từng chút một, Sissel cố gắng giữ lấy thân thể mình đứng vững nhưng rồi lại không thể. Cậu từ từ dựa mình vào trong lòng hắn.

Biểu tượng của gia tộc Fred trên tay mờ dần. Màu hồng loang lổ rồi nhạt ra tựa như thứ màu nước bị tẩy mất, thay vào đó chính là biểu tượng của gia tộc Boehner. Biểu tượng ấy cùng biểu tượng trên người nam nhân cao ngạo kia chính là một.

Quy tắc thực sự đã bị phá vỡ.

Sissel nở một nụ cười yếu ớt. Cuối cùng thì cậu cũng có thể chọn một người để tin tưởng. Cuối cùng cậu cũng có thể chọn đi trên con đường của riêng mình. Có lẽ đây không hẳn là một quyết định đúng đắn nhưng cậu hài lòng vì đó là những gì cậu đã chọn.

Thuần Khiết Chi Tử [7] (Hoàn)

Thuần Khiết Chi Tử

005246bkoav87f8bl8vvqw

Tác giả: Phong Lộng ()

Thể loại: Quỷ hút máu, Âu phong, bá đạo thân sĩ phúc hắc công x nhìn như băng sơn nhưng thực chất đơn thuần trong sáng thụ.

Tình trạng: Raw (hoàn) | Edit (hoàn)

Chuyển ngữ: QT tiểu bảo bối

Biên tập: Dạ Tử Minh

7. Chương 7

= Chương cuối =

Đó là hai mươi bảy năm lịch sử của Bo Beite.

Năm đó, khi vua Bo Beite qua đời, Bo Beite II lên ngôi. Nhà vua mới đã ra lệnh cho lũ thợ săn ác thần bổ sung lực lượng, tận diệt lũ quỷ hút máu còn ẩn nấp lại trong bóng tối, đem tài sản bấy lâu của chúng xung vào ngân quỹ của nhà vua.

Năm đó, biểu tượng của gia tộc Fred trên cơ thể một thuần khiết chi tử cứ như thế bí ẩn biến mất, thay vào đó lại là biểu tượng của gia tộc Boehner.

Dù cho sự tình chính là rất quỷ dị, rất đáng ngờ, tuy nhiên quy tắc vẫn là quy tắc. Trên người Sissel lúc này khắc lên biểu tượng của gia tộc Boehner, vậy đương nhiên cậu chính là người của gia tộc Boehner.

Về phía gia tộc Fred, bọn họ đương nhiên không phục. Fred từ xưa tới nay vẫn luôn là một gia tộc cao ngạo, đầy bí ẩn. Thế nhưng bây giờ thì họ còn có thể làm gì ngoài việc thừa nhận sự thật đau lòng ấy, chính là việc bọn họ đã mất đi Sissel. Mặc dù đối với họ, cậu chỉ là một tên vô dụng, không thể giúp gia tộc có thêm thành viên, nhưng dù gì, cậu cũng là thuần khiết chi tử, đem lại cho gia tộc hào quang và danh tiếng.

Nhưng về phía Bo Beite hai mươi bảy năm ấy chính là đã tạo ra một sự khởi đầu mới.

Nhiều năm sau đó, thuần khiết chi tử cùng gia tộc Boehner dẫn theo một lực lượng quỷ hút máu khổng lồ trời dạy, phản kháng lại phía thợ săn ác thần. Cho tới cuối cùng, giữa bọn họ rốt cục cũng nổi ra chiến tranh, đôi bên đành phải đi tới những thỏa hiệp. Từ đó về sau, con người và quỷ hút máu phân chia lãnh thổ riêng. Loài người có vùng đất của loài người, hấp huyết quỷ cũng có lãnh thổ riêng mình, không ai xâm phạm vào địa phận của ai.

” Chúng ta phải đứng lên để đấu tranh cho quyền lợi của mình. Trong tương lai, có thể chúng ta sẽ còn phải đấu tranh để có được một cuộc sống không còn chui lủi trong bóng tối, một cuộc sống ngoài ánh sáng, ấm áp dưới tia nắng mặt trời!”

Đó là lời tuyên ngôn từ thuần khiết chi tử đã đi vào lịch sử của hấp huyết quỷ qua nhiều thiên nhiên kỷ. Đồng thời trong sách sử cũng ghi chép lại lời khuyên chính là khi có hy vọng thì không được dễ dàng từ bỏ và để đạt được chúng phải can đảm phá vỡ những quy tắc máy móc. Truyền thuyết truyền lại qua hàng thiên nhiên kỷ, luôn có một khởi đầu đầy vi diệu.

Vào một buổi tối, tại lâu đài kia, trong một bữa tiệc xa hoa nào đó, có một chàng hấp huyết quỷ thuần khiết với dung mạo xinh đẹp, mi miều, đi qua dãy hành lang yên tĩnh, tới trước phía cánh cửa gỗ nặng nề. Cậu mở cửa.

Cậu nhìn thấy trước bàn chính là một người đàn ông cao ngạo hơn nữa lại còn vô cùng mạnh mẽ, rần rồ đang đứng chờ phía trước bàn làm việc. Nhìn thấy người đàn ông ấy, đau đớn cùng với hy vọng trong lòng cậu bỗng đều được gọi lên.

Truyện hoàn tại đây =)) Thấy có vẻ là OE nhưng đối với mình thì thấy nó khá là HE rồi =)) Dù rất mong có cái phiên ngoại cho thỏa lòng nhưng rất buồn là không có Phong Lộng đại thần thật ác mà Các bạn đọc vui

À mà Tết này chúng bạn muốn đọc thể loại nào để bạn đi edit nhỉ?:

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thuan-khiet-chi-tu>